Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

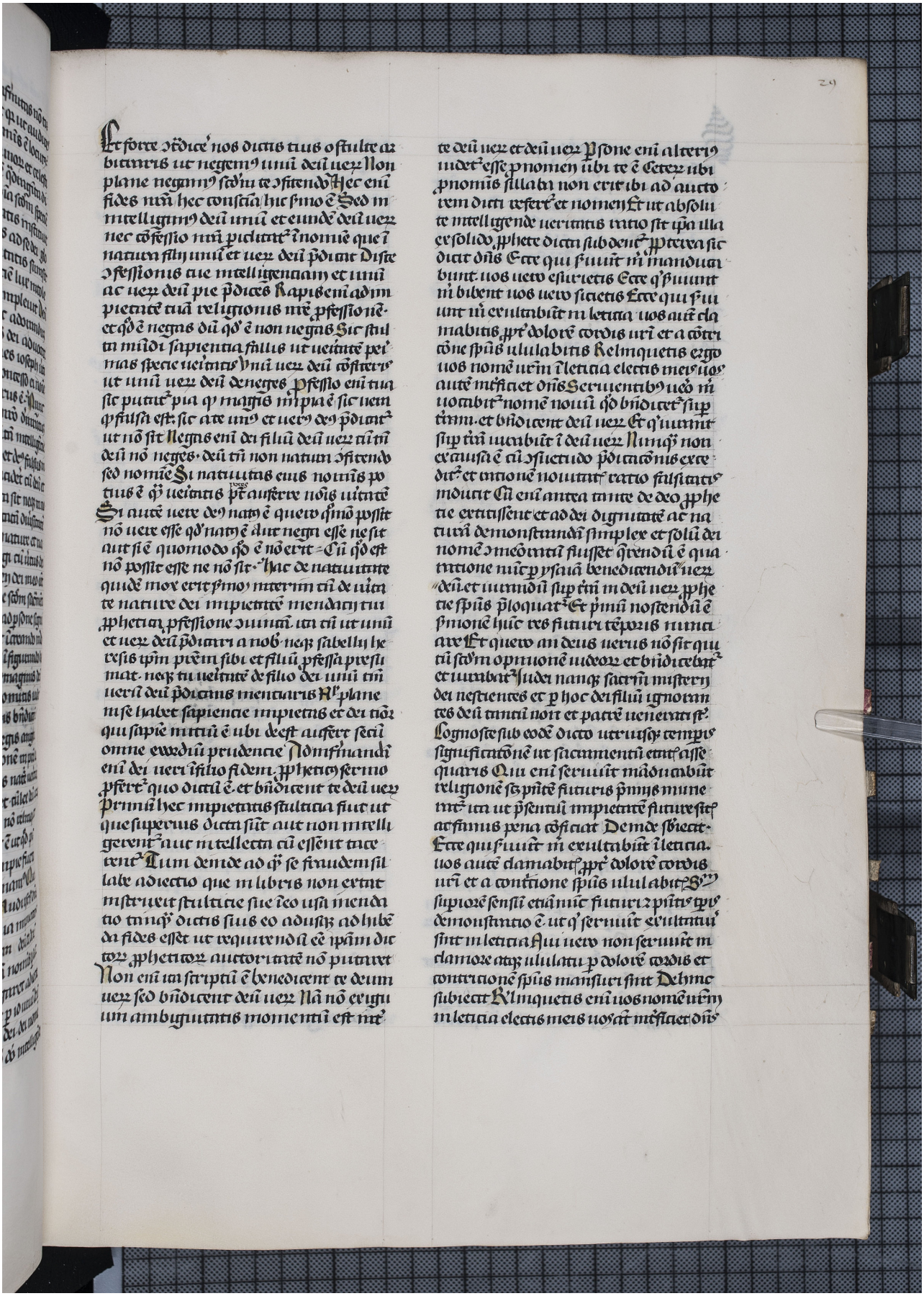

Et forte ꝓdicē nos dicatis tuus ostulte ar
bitraris ut negem⁹ unū deū uer Non
plane negam⁹ sed'm te ꝓfitendo Hec enī
fides mea hec constancia hic ꝓmo ē Sed m
intelligam⁹ deū unū et eundē deū uer
nec cōfessio mea publicat² in nomine que i
natuen filij unū et uer deū ꝓdicat Diste
ꝓfessionis tue intelligentiam et unū
ac uer deū pie ꝓdices Rapis enī ad im
pietatē tuā religionis mē pfessio nē
et qd ē negas dū qd ē non negas Sic stul
ti mūdi sapientia filius ut ueritatē pri
mas specie ueritatis Vnū uer deū cōfiteris
ut unū uer deū denegēs Pfessio enī tua
sic putat² pia q⁹ magis in pia ē sic uen
q fiusa est: sic ate un⁹ et uer⁹ deus ꝓdicat²
ut nō sit Negas enī dei filiū deū uer tū in
deū nō negēs· deū tū non natum ꝓfitendo
sed nomē Si natiuitas eius nostris po
tius ē qꝫ ueritas pr̄ auferre nobis uitatē
Si autē uere deus natus ē quem qmō possit
nō uer esse qd natus ē aut negi esse ne sit
aut sē quomodo qd ē nō erit = Cū qd est
nō possit esse ne nō sit· Hec de natiuitate
quidē mox erit ꝓmo· interim tū de uita
te natiue dei impietatē mendacij tui
ꝓhetica pfessione ꝓuinciū ita tū ut unū
et uer deū ꝓdicari a nob̄ nequ sabellij he
resis ipm̄ prēm sibi et filiū pfessa presu
mat· neq tu ueritatē de filio dei unū tū
uerū deū ꝓdicans mentaris Hl plane
nisi habet sapientie impietis et dei nō
qui sapiē mutū ē ubi deest auferr sed ā
omne eweniū prudentie Domīnandi
enī dei uerū ifilio fidem ꝓhetica sermo
pferr² quo dictū ē· et bēdicent te deū uer
Primū hec impietatis stultitia fiat ut
que superius dicta sūt aut non intelli
gerent² aut intellecta cū essent tace
rent² Tum denīdē ad qꝫ se finiendem sil
labe adiectio que in libris non extat
instruxit stultitie sue ceo usa mendā
tio tanq̄ dictis suis eo adusq ad hibē
dā fides esset ut requirendū ē ipsam dic
tor ꝓhetica auctoritatē nō putaret
Non enī ita scriptū ē benedicent te deum
uer sed bēdicent deū uer Nā nō erigi
um ambiguitatis momentū est inter
te deū uer et deū uer Ꝑsone enī alteri⁹
indār² esse ꝓnomen ibi te ē Cetera ubi
ꝓnomīs syllabā non erit ibi ad auctō
tem dicti referr² et nomen Et ut absolu
te intelligendē ueritatis intuo sit ipa illa
ē solido ꝓhete dicti sub denō² ꝓteriva sic
dicat dōs Ecce qui sitiunt mi manducā
bunt uos uero esuriētis Ecce q sitiunt
mi bibent uos uero sitietis Ecce qui si
unt mi exultabūt in letitia uos autē cla
mabitis pr̄ dolore cordis uri et a cōtri
cōne spūs ululabitis Relinquetis ergo
uos nomē uerū in letitia electis meis uos
autē mēsiaet dōs Seruientib⁹ uero mi
uocabit² nomē nouū qd bēdicet² sup
terram· et bēdicent deū uer Et q iurauit
sup terā iurabūt i deū uer Nunq̄ non
erit causa ē cū ꝓfictudo ꝓdicationis exce
dit² et intuone nouitatis ratio fulsiatis
induat Cū enī antea tantē de deo ꝓhe
tie extaissent et ad dei dignitatē ac na
turā demonstrandā simpler et solū dei
nomē ꝓmeditatū fuisset extendū ē qua
tintione nūc p ysaiā benedicendū uer
deū et iurandū sup terā in deū uer ꝓhe
tie spūs ploquat² Et primū nostendū ē
primo hic tres futuri tēporis nunca
are Et quew an deus uerus nō sit qu
tū sed'm opinionē iudeorū et bēdicetur²
et iurabit² Iudei nanq̄ sacrā mistery
dei nesciētes et p hoc dei filiū ignoran
tes deū tantū non et patrē uenerati st²
Longo iste sub eodē dicto ut rusq tempis
significatōnē ut sacramentū eiusd² asse
quaris Qui enī seruiūt mādūcabūt
religionē sed pūtē futuris ꝓmys mune
ra² ita ut ꝓsentū impietatē future sit²
ac finis pena cōficiat Demde subiect²
Ecce qui sitiunt mi exultabūt i letitia.
uos autē clamabit² pr̄ dolore cordis
uri et a contrione spūs ululabit² Sed
superiorē sensū etiā nūc futuri ꝓpīnq̄ ꝓ
demonstratio ē ut q seruiūt exultatū
sint in letitia Qui uero non seruiūt in
clamore atq ululatū p dolorē cordis et
contritionē spūs manseri sint Deinde
subiect Relinquetis enī uos nomē uerū
in letitia electis meis uocat mēsiaet dōs